

W. BIEGAŃSKIEGO • W. CZĘSTOCHOWIE

EX LIBRIS • M • B • P • IM • DR •

BIBLIOTEKA PUBLICZNA im. W. Biegańskiego w CZĘSTOCHOWIE

PRAWA REPRODUKCJI ZASTRZEŻONE

COPYRIGHT RESERVED

Decyzja rządu radzieckiego zrehabilitowała 15 grudnia b. r. liczebność sił zbrojnych ZSRR o 640 tysięcy ludzi jest w pełni realizowana. Na zdjęciu zdemobilizowany żołnierz Nikołaj Timofiejew rozmawia z ministrem Anatolijem Proszynym z działy mechanizacji ośrodków zakładu budowy i remontu statków, gdzie będzie pracował. Fot. CAF.

Wielka dyskusja ministrów 4 mocarstw nad bezpieczeństwem Europy i sprawą Niemiec

Trzydniowa przerwa w obradach — Dulles jedzie do Austrii i Jugosławii

GENEWA (ob. w.) W piątek o godzinie 15 rozpoczęło się w Genewie ślone posiedzenie konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw. Pośiedzeniu przewodniczył szef delegacji radzieckiej minister Molotow.

Po piątkowym posiedzeniu nastąpiła 3-dniowa przerwa w obradach 4 ministrów, gdyż w sobotę i niedzielę konferencje nie będą się odbywać, a w poniedziałek nie odbędzie się ze względu na Święto Rewolucji Październikowej.

Korzystając z trzydniowej przerwy w obradach, sekretarz stanu Dulles udaje się do Austrii i Jugosławii.

W czwartek wieczorem amerykański sekretarz stanu Dulles wyjechał z Genui do paryskiej siedziby konferencji genewskiej. Przyjęcie odbyło się w serdecznej atmosferze. Wzniesiono toasty i za pomysłowości konferencji.

GENEWA (PAP). 3 bm. o godz. 15 rozpoczęło się w Genewie szóste posiedzenie konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw. Pośiedzeniu przewodniczył szef delegacji amerykańskiej, minister spraw zagranicznych Macmillan.

Dyskusja toczyła się nadal nad pierwszym punktem porządku dziennego — bezpieczeństwem Europy i problemem niemieckim.

Przemawiali kolejno ministrowie Dulles, Pinay, Macmillan i Molotow.

Dulles:

Do zaspokojenia się ze stanowiskiem delegacji radzieckiej i innych delegacji — oświadczył Dulles — mogę z przekonaniem powiedzieć, że o powiedziałem wczoraj, a mianowicie, że ma być możliwość zrealizowania bezpieczeństwa w Europie za pomocą układu, który odpowiadałby naszym dylektynom, pod warunkiem — a jest to warunkiem szczególnie ważnym — że zdołamy osiągnąć takie same sukcesy również w sprawie zjednoczenia Niemiec. Dlatego wydaje mi się, że pilnym zadaniem naszej konferencji jest maksymalne zwołanie naszych wybitnych wokół problemu zjednoczenia Niemiec i problemu Niemiec w ogóle.

Naszym celem jest zjednoczenie Niemiec w sposób, który nie spowoduje powstania nowego państwa, które samo będzie decydowało o swej polityce zagranicznej i wewnętrznej oraz o systemie społecznym w skali ogólnonarodowej. Wydało mi się — kontynuował Dulles — że ten punkt dylektym jest obecnie pomijany przez delegację radziecką, aczkolwiek oznacza to odstępstwo od poprzedniego stanowiska zadeklarowanego w Berlinie w roku ubiegłym. Jestem zmuszony podkreślić okoliczność, że Zw. Radziecki przestaje rezygnację ze strony 50 milionów Niemców z udziałem w pakiecie północno-atlantyckim i Unii Zachodniej Europejskiej.

Dulles ponownie wystąpił z twierdzeniem, że blok północno-atlantycki i Unia Zachodnio-Europejska są organizacjami o charakterze obronowym oraz że udział NRP w obronowym sąpowodzie, że urobienie NRP znajdzie się pod kontrolą.

Twierdził, że stanowisko rządu radzieckiego jest równoznaczne z wyrażeniem się zjednoczenia Niemiec.

GENEWA (PAP). Radziecki projekt układu o bezpieczeństwie w Europie i propozycje w sprawie Niemiec, przedstawione przez delegację radziecką na konferencji ministrów spraw zagranicznych w Genewie, wywarły głębokie wrażenie na prasie zachodniej. Kryteria te są następujące: po pierwsze, zjednoczenie powinno być dokonane szybko, po wtó-

strój dokument z propozycjami, przynależą do rozważenia. Mianem możność zbadania dokumentu bardzo dokładnie. I jeśli zrozumiałem go dobrze, to wychodzi o z założenia, że w chwili obecnej — cytując — „niemiecki podział wyczerpał możliwości życia w jednolitym państwie”. Dokument ten nie mówi o tym, jak można dać Niemcom taką możliwość. Pan Molotow jak gdyby pogodził się z tym i niezależnie od wartości jego propozycji nie jest on w żadnym razie propozycją w sprawie zjednoczenia Niemiec. W dokumencie tym nie ma propozycji w sprawie wolnych wyborów.

Macmillan twierdził, że konferencja przedstawiła tylko jedną propozycję w sprawie zjednoczenia Niemiec, a mianowicie „plan Edena”, i że konferencja nie otrzymała punktu widzenia rządu radzieckiego na ten problem.

Stwierdzając, że W. M. Molotow w swoim środkowym przemówieniu szczegółowo wyliczył swoje punkty widzenia, Macmillan zaproponował, by też jeszcze sformułować rozprawy „plan Edena”, który jego zdaniem może zaspokoić wszystkie żądania wysuwane przez rząd radziecki. Nie zgodził się on z oświadczeniem W. M. Molotowa, że propozycja trzech mocarstw zachodnich nie uwzględnia dylektym rządów, by zjednoczenie Niemiec drugą wolnych wyborów było zrealizowane w sposób odpowiadający interesom narodu niemieckiego i wymogami bezpieczeństwa zbiorowego.

Macmillan oświadczył, że według niego istnieją trzy kryteria, którym powinien odpowiadać plan zjednoczenia Niemiec. Kryteria te są następujące: po pierwsze, zjednoczenie powinno być dokonane szybko, po wtó-

strój dokument z propozycjami, przynależą do rozważenia. Mianem możność zbadania dokumentu bardzo dokładnie. I jeśli zrozumiałem go dobrze, to wychodzi o z założenia, że w chwili obecnej — cytując — „niemiecki podział wyczerpał możliwości życia w jednolitym państwie”. Dokument ten nie mówi o tym, jak można dać Niemcom taką możliwość. Pan Molotow jak gdyby pogodził się z tym i niezależnie od wartości jego propozycji nie jest on w żadnym razie propozycją w sprawie zjednoczenia Niemiec. W dokumencie tym nie ma propozycji w sprawie wolnych wyborów.

Macmillan twierdził, że konferencja przedstawiła tylko jedną propozycję w sprawie zjednoczenia Niemiec, a mianowicie „plan Edena”, i że konferencja nie otrzymała punktu widzenia rządu radzieckiego na ten problem.

Stwierdzając, że W. M. Molotow w swoim środkowym przemówieniu szczegółowo wyliczył swoje punkty widzenia, Macmillan zaproponował, by też jeszcze sformułować rozprawy „plan Edena”, który jego zdaniem może zaspokoić wszystkie żądania wysuwane przez rząd radziecki. Nie zgodził się on z oświadczeniem W. M. Molotowa, że propozycja trzech mocarstw zachodnich nie uwzględnia dylektym rządów, by zjednoczenie Niemiec drugą wolnych wyborów było zrealizowane w sposób odpowiadający interesom narodu niemieckiego i wymogami bezpieczeństwa zbiorowego.

Macmillan oświadczył, że według niego istnieją trzy kryteria, którym powinien odpowiadać plan zjednoczenia Niemiec. Kryteria te są następujące: po pierwsze, zjednoczenie powinno być dokonane szybko, po wtó-

strój dokument z propozycjami, przynależą do rozważenia. Mianem możność zbadania dokumentu bardzo dokładnie. I jeśli zrozumiałem go dobrze, to wychodzi o z założenia, że w chwili obecnej — cytując — „niemiecki podział wyczerpał możliwości życia w jednolitym państwie”. Dokument ten nie mówi o tym, jak można dać Niemcom taką możliwość. Pan Molotow jak gdyby pogodził się z tym i niezależnie od wartości jego propozycji nie jest on w żadnym razie propozycją w sprawie zjednoczenia Niemiec. W dokumencie tym nie ma propozycji w sprawie wolnych wyborów.

Macmillan twierdził, że konferencja przedstawiła tylko jedną propozycję w sprawie zjednoczenia Niemiec, a mianowicie „plan Edena”, i że konferencja nie otrzymała punktu widzenia rządu radzieckiego na ten problem.

Stwierdzając, że W. M. Molotow w swoim środkowym przemówieniu szczegółowo wyliczył swoje punkty widzenia, Macmillan zaproponował, by też jeszcze sformułować rozprawy „plan Edena”, który jego zdaniem może zaspokoić wszystkie żądania wysuwane przez rząd radziecki. Nie zgodził się on z oświadczeniem W. M. Molotowa, że propozycja trzech mocarstw zachodnich nie uwzględnia dylektym rządów, by zjednoczenie Niemiec drugą wolnych wyborów było zrealizowane w sposób odpowiadający interesom narodu niemieckiego i wymogami bezpieczeństwa zbiorowego.

Macmillan oświadczył, że według niego istnieją trzy kryteria, którym powinien odpowiadać plan zjednoczenia Niemiec. Kryteria te są następujące: po pierwsze, zjednoczenie powinno być dokonane szybko, po wtó-

strój dokument z propozycjami, przynależą do rozważenia. Mianem możność zbadania dokumentu bardzo dokładnie. I jeśli zrozumiałem go dobrze, to wychodzi o z założenia, że w chwili obecnej — cytując — „niemiecki podział wyczerpał możliwości życia w jednolitym państwie”. Dokument ten nie mówi o tym, jak można dać Niemcom taką możliwość. Pan Molotow jak gdyby pogodził się z tym i niezależnie od wartości jego propozycji nie jest on w żadnym razie propozycją w sprawie zjednoczenia Niemiec. W dokumencie tym nie ma propozycji w sprawie wolnych wyborów.

Macmillan twierdził, że konferencja przedstawiła tylko jedną propozycję w sprawie zjednoczenia Niemiec, a mianowicie „plan Edena”, i że konferencja nie otrzymała punktu widzenia rządu radzieckiego na ten problem.

Stwierdzając, że W. M. Molotow w swoim środkowym przemówieniu szczegółowo wyliczył swoje punkty widzenia, Macmillan zaproponował, by też jeszcze sformułować rozprawy „plan Edena”, który jego zdaniem może zaspokoić wszystkie żądania wysuwane przez rząd radziecki. Nie zgodził się on z oświadczeniem W. M. Molotowa, że propozycja trzech mocarstw zachodnich nie uwzględnia dylektym rządów, by zjednoczenie Niemiec drugą wolnych wyborów było zrealizowane w sposób odpowiadający interesom narodu niemieckiego i wymogami bezpieczeństwa zbiorowego.

Macmillan oświadczył, że według niego istnieją trzy kryteria, którym powinien odpowiadać plan zjednoczenia Niemiec. Kryteria te są następujące: po pierwsze, zjednoczenie powinno być dokonane szybko, po wtó-

strój dokument z propozycjami, przynależą do rozważenia. Mianem możność zbadania dokumentu bardzo dokładnie. I jeśli zrozumiałem go dobrze, to wychodzi o z założenia, że w chwili obecnej — cytując — „niemiecki podział wyczerpał możliwości życia w jednolitym państwie”. Dokument ten nie mówi o tym, jak można dać Niemcom taką możliwość. Pan Molotow jak gdyby pogodził się z tym i niezależnie od wartości jego propozycji nie jest on w żadnym razie propozycją w sprawie zjednoczenia Niemiec. W dokumencie tym nie ma propozycji w sprawie wolnych wyborów.

Macmillan twierdził, że konferencja przedstawiła tylko jedną propozycję w sprawie zjednoczenia Niemiec, a mianowicie „plan Edena”, i że konferencja nie otrzymała punktu widzenia rządu radzieckiego na ten problem.

Stwierdzając, że W. M. Molotow w swoim środkowym przemówieniu szczegółowo wyliczył swoje punkty widzenia, Macmillan zaproponował, by też jeszcze sformułować rozprawy „plan Edena”, który jego zdaniem może zaspokoić wszystkie żądania wysuwane przez rząd radziecki. Nie zgodził się on z oświadczeniem W. M. Molotowa, że propozycja trzech mocarstw zachodnich nie uwzględnia dylektym rządów, by zjednoczenie Niemiec drugą wolnych wyborów było zrealizowane w sposób odpowiadający interesom narodu niemieckiego i wymogami bezpieczeństwa zbiorowego.

Macmillan oświadczył, że według niego istnieją trzy kryteria, którym powinien odpowiadać plan zjednoczenia Niemiec. Kryteria te są następujące: po pierwsze, zjednoczenie powinno być dokonane szybko, po wtó-

strój dokument z propozycjami, przynależą do rozważenia. Mianem możność zbadania dokumentu bardzo dokładnie. I jeśli zrozumiałem go dobrze, to wychodzi o z założenia, że w chwili obecnej — cytując — „niemiecki podział wyczerpał możliwości życia w jednolitym państwie”. Dokument ten nie mówi o tym, jak można dać Niemcom taką możliwość. Pan Molotow jak gdyby pogodził się z tym i niezależnie od wartości jego propozycji nie jest on w żadnym razie propozycją w sprawie zjednoczenia Niemiec. W dokumencie tym nie ma propozycji w sprawie wolnych wyborów.

Macmillan twierdził, że konferencja przedstawiła tylko jedną propozycję w sprawie zjednoczenia Niemiec, a mianowicie „plan Edena”, i że konferencja nie otrzymała punktu widzenia rządu radzieckiego na ten problem.

Stwierdzając, że W. M. Molotow w swoim środkowym przemówieniu szczegółowo wyliczył swoje punkty widzenia, Macmillan zaproponował, by też jeszcze sformułować rozprawy „plan Edena”, który jego zdaniem może zaspokoić wszystkie żądania wysuwane przez rząd radziecki. Nie zgodził się on z oświadczeniem W. M. Molotowa, że propozycja trzech mocarstw zachodnich nie uwzględnia dylektym rządów, by zjednoczenie Niemiec drugą wolnych wyborów było zrealizowane w sposób odpowiadający interesom narodu niemieckiego i wymogami bezpieczeństwa zbiorowego.

Dulles powiedział, że utrzymanie podziału Niemiec kryje w sobie niebezpieczeństwo odrodzenia się nacjonalizmu niemieckiego. W zakończeniu Dulles oświadczył, że prosi delegację radziecką, abyż wszelkie podstawy do kierowania się tymi samymi celami mocarstwa zachodnie względami, aby wyślą się z propozycją zjednoczenia Niemiec na drodze wolnych wyborów. Kto byby przeprowadzone zgodnie z interesem narodu niemieckiego i bezpieczeństwa europejskiego.

Pinay:

Następnie krótkie przemówienie wygłosił Pinay oświadczył m. in., że jeśli delegacja radziecka zgłosiła stanowisko mocarstw zachodnich w sprawie Niemiec, to mocarstwa te gotowe są czynić krok w kierunku zjednoczenia ZSRR.

Pinay zaznaczył, że jest przeciwny zaproszeniu przedstawicieli obu państw niemieckich na konferencję genewską. NRD i NRP — powiedział delegat Francji — są państwami o tak odmiennych uwarunkach społecznych, że ich przedstawiciele będą niewątpliwie wyrażali poglądy całkowicie sprzeczne, co nie będzie możliwe przytoczyć się do osiągnięcia porozumienia w rokowania. Pinay zaproponował, by za podstawę dyskusji wzięto propozycje mocarstw zachodnich.

Macmillan:

Macmillan w pełni poparł oświadczenia Dullesa, zdołał w tym czasie, stwierdzając, że w oświadczeniach tych wyliczone są punkty widzenia również punkt widzenia delegacji angielskiej.

Pan Molotow oświadczył, że — przedstawił nam niezwykle szczegółowo swe poglądy na problem zjednoczenia Niemiec.

Kiedy jednak przedłożył nam swój dokument z propozycjami, przynależą do rozważenia. Mianem możność zbadania dokumentu bardzo dokładnie. I jeśli zrozumiałem go dobrze, to wychodzi o z założenia, że w chwili obecnej — cytując — „niemiecki podział wyczerpał możliwości życia w jednolitym państwie”. Dokument ten nie mówi o tym, jak można dać Niemcom taką możliwość. Pan Molotow jak gdyby pogodził się z tym i niezależnie od wartości jego propozycji nie jest on w żadnym razie propozycją w sprawie zjednoczenia Niemiec. W dokumencie tym nie ma propozycji w sprawie wolnych wyborów.

Macmillan twierdził, że konferencja przedstawiła tylko jedną propozycję w sprawie zjednoczenia Niemiec, a mianowicie „plan Edena”, i że konferencja nie otrzymała punktu widzenia rządu radzieckiego na ten problem.

Stwierdzając, że W. M. Molotow w swoim środkowym przemówieniu szczegółowo wyliczył swoje punkty widzenia, Macmillan zaproponował, by też jeszcze sformułować rozprawy „plan Edena”, który jego zdaniem może zaspokoić wszystkie żądania wysuwane przez rząd radziecki. Nie zgodził się on z oświadczeniem W. M. Molotowa, że propozycja trzech mocarstw zachodnich nie uwzględnia dylektym rządów, by zjednoczenie Niemiec drugą wolnych wyborów było zrealizowane w sposób odpowiadający interesom narodu niemieckiego i wymogami bezpieczeństwa zbiorowego.

Macmillan oświadczył, że według niego istnieją trzy kryteria, którym powinien odpowiadać plan zjednoczenia Niemiec. Kryteria te są następujące: po pierwsze, zjednoczenie powinno być dokonane szybko, po wtó-

strój dokument z propozycjami, przynależą do rozważenia. Mianem możność zbadania dokumentu bardzo dokładnie. I jeśli zrozumiałem go dobrze, to wychodzi o z założenia, że w chwili obecnej — cytując — „niemiecki podział wyczerpał możliwości życia w jednolitym państwie”. Dokument ten nie mówi o tym, jak można dać Niemcom taką możliwość. Pan Molotow jak gdyby pogodził się z tym i niezależnie od wartości jego propozycji nie jest on w żadnym razie propozycją w sprawie zjednoczenia Niemiec. W dokumencie tym nie ma propozycji w sprawie wolnych wyborów.

Macmillan twierdził, że konferencja przedstawiła tylko jedną propozycję w sprawie zjednoczenia Niemiec, a mianowicie „plan Edena”, i że konferencja nie otrzymała punktu widzenia rządu radzieckiego na ten problem.

Stwierdzając, że W. M. Molotow w swoim środkowym przemówieniu szczegółowo wyliczył swoje punkty widzenia, Macmillan zaproponował, by też jeszcze sformułować rozprawy „plan Edena”, który jego zdaniem może zaspokoić wszystkie żądania wysuwane przez rząd radziecki. Nie zgodził się on z oświadczeniem W. M. Molotowa, że propozycja trzech mocarstw zachodnich nie uwzględnia dylektym rządów, by zjednoczenie Niemiec drugą wolnych wyborów było zrealizowane w sposób odpowiadający interesom narodu niemieckiego i wymogami bezpieczeństwa zbiorowego.

Macmillan oświadczył, że według niego istnieją trzy kryteria, którym powinien odpowiadać plan zjednoczenia Niemiec. Kryteria te są następujące: po pierwsze, zjednoczenie powinno być dokonane szybko, po wtó-

strój dokument z propozycjami, przynależą do rozważenia. Mianem możność zbadania dokumentu bardzo dokładnie. I jeśli zrozumiałem go dobrze, to wychodzi o z założenia, że w chwili obecnej — cytując — „niemiecki podział wyczerpał możliwości życia w jednolitym państwie”. Dokument ten nie mówi o tym, jak można dać Niemcom taką możliwość. Pan Molotow jak gdyby pogodził się z tym i niezależnie od wartości jego propozycji nie jest on w żadnym razie propozycją w sprawie zjednoczenia Niemiec. W dokumencie tym nie ma propozycji w sprawie wolnych wyborów.

Macmillan twierdził, że konferencja przedstawiła tylko jedną propozycję w sprawie zjednoczenia Niemiec, a mianowicie „plan Edena”, i że konferencja nie otrzymała punktu widzenia rządu radzieckiego na ten problem.

Stwierdzając, że W. M. Molotow w swoim środkowym przemówieniu szczegółowo wyliczył swoje punkty widzenia, Macmillan zaproponował, by też jeszcze sformułować rozprawy „plan Edena”, który jego zdaniem może zaspokoić wszystkie żądania wysuwane przez rząd radziecki. Nie zgodził się on z oświadczeniem W. M. Molotowa, że propozycja trzech mocarstw zachodnich nie uwzględnia dylektym rządów, by zjednoczenie Niemiec drugą wolnych wyborów było zrealizowane w sposób odpowiadający interesom narodu niemieckiego i wymogami bezpieczeństwa zbiorowego.

Macmillan oświadczył, że według niego istnieją trzy kryteria, którym powinien odpowiadać plan zjednoczenia Niemiec. Kryteria te są następujące: po pierwsze, zjednoczenie powinno być dokonane szybko, po wtó-

strój dokument z propozycjami, przynależą do rozważenia. Mianem możność zbadania dokumentu bardzo dokładnie. I jeśli zrozumiałem go dobrze, to wychodzi o z założenia, że w chwili obecnej — cytując — „niemiecki podział wyczerpał możliwości życia w jednolitym państwie”. Dokument ten nie mówi o tym, jak można dać Niemcom taką możliwość. Pan Molotow jak gdyby pogodził się z tym i niezależnie od wartości jego propozycji nie jest on w żadnym razie propozycją w sprawie zjednoczenia Niemiec. W dokumencie tym nie ma propozycji w sprawie wolnych wyborów.

Macmillan twierdził, że konferencja przedstawiła tylko jedną propozycję w sprawie zjednoczenia Niemiec, a mianowicie „plan Edena”, i że konferencja nie otrzymała punktu widzenia rządu radzieckiego na ten problem.

Stwierdzając, że W. M. Molotow w swoim środkowym przemówieniu szczegółowo wyliczył swoje punkty widzenia, Macmillan zaproponował, by też jeszcze sformułować rozprawy „plan Edena”, który jego zdaniem może zaspokoić wszystkie żądania wysuwane przez rząd radziecki. Nie zgodził się on z oświadczeniem W. M. Molotowa, że propozycja trzech mocarstw zachodnich nie uwzględnia dylektym rządów, by zjednoczenie Niemiec drugą wolnych wyborów było zrealizowane w sposób odpowiadający interesom narodu niemieckiego i wymogami bezpieczeństwa zbiorowego.

Macmillan oświadczył, że według niego istnieją trzy kryteria, którym powinien odpowiadać plan zjednoczenia Niemiec. Kryteria te są następujące: po pierwsze, zjednoczenie powinno być dokonane szybko, po wtó-

strój dokument z propozycjami, przynależą do rozważenia. Mianem możność zbadania dokumentu bardzo dokładnie. I jeśli zrozumiałem go dobrze, to wychodzi o z założenia, że w chwili obecnej — cytując — „niemiecki podział wyczerpał możliwości życia w jednolitym państwie”. Dokument ten nie mówi o tym, jak można dać Niemcom taką możliwość. Pan Molotow jak gdyby pogodził się z tym i niezależnie od wartości jego propozycji nie jest on w żadnym razie propozycją w sprawie zjednoczenia Niemiec. W dokumencie tym nie ma propozycji w sprawie wolnych wyborów.

Macmillan twierdził, że konferencja przedstawiła tylko jedną propozycję w sprawie zjednoczenia Niemiec, a mianowicie „plan Edena”, i że konferencja nie otrzymała punktu widzenia rządu radzieckiego na ten problem.

Stwierdzając, że W. M. Molotow w swoim środkowym przemówieniu szczegółowo wyliczył swoje punkty widzenia, Macmillan zaproponował, by też jeszcze sformułować rozprawy „plan Edena”, który jego zdaniem może zaspokoić wszystkie żądania wysuwane przez rząd radziecki. Nie zgodził się on z oświadczeniem W. M. Molotowa, że propozycja trzech mocarstw zachodnich nie uwzględnia dylektym rządów, by zjednoczenie Niemiec drugą wolnych wyborów było zrealizowane w sposób odpowiadający interesom narodu niemieckiego i wymogami bezpieczeństwa zbiorowego.

Macmillan oświadczył, że według niego istnieją trzy kryteria, którym powinien odpowiadać plan zjednoczenia Niemiec. Kryteria te są następujące: po pierwsze, zjednoczenie powinno być dokonane szybko, po wtó-

strój dokument z propozycjami, przynależą do rozważenia. Mianem możność zbadania dokumentu bardzo dokładnie. I jeśli zrozumiałem go dobrze, to wychodzi o z założenia, że w chwili obecnej — cytując — „niemiecki podział wyczerpał możliwości życia w jednolitym państwie”. Dokument ten nie mówi o tym, jak można dać Niemcom taką możliwość. Pan Molotow jak gdyby pogodził się z tym i niezależnie od wartości jego propozycji nie jest on w żadnym razie propozycją w sprawie zjednoczenia Niemiec. W dokumencie tym nie ma propozycji w sprawie wolnych wyborów.

Macmillan twierdził, że konferencja przedstawiła tylko jedną propozycję w sprawie zjednoczenia Niemiec, a mianowicie „plan Edena”, i że konferencja nie otrzymała punktu widzenia rządu radzieckiego na ten problem.

Stwierdzając, że W. M. Molotow w swoim środkowym przemówieniu szczegółowo wyliczył swoje punkty widzenia, Macmillan zaproponował, by też jeszcze sformułować rozprawy „plan Edena”, który jego zdaniem może zaspokoić wszystkie żądania wysuwane przez rząd radziecki. Nie zgodził się on z oświadczeniem W. M. Molotowa, że propozycja trzech mocarstw zachodnich nie uwzględnia dylektym rządów, by zjednoczenie Niemiec drugą wolnych wyborów było zrealizowane w sposób odpowiadający interesom narodu niemieckiego i wymogami bezpieczeństwa zbiorowego.

Macmillan oświadczył, że według niego istnieją trzy kryteria, którym powinien odpowiadać plan zjednoczenia Niemiec. Kryteria te są następujące: po pierwsze, zjednoczenie powinno być dokonane szybko, po wtó-

strój dokument z propozycjami, przynależą do rozważenia. Mianem możność zbadania dokumentu bardzo dokładnie. I jeśli zrozumiałem go dobrze, to wychodzi o z założenia, że w chwili obecnej — cytując — „niemiecki podział wyczerpał możliwości życia w jednolitym państwie”. Dokument ten nie mówi o tym, jak można dać Niemcom taką możliwość. Pan Molotow jak gdyby pogodził się z tym i niezależnie od wartości jego propozycji nie jest on w żadnym razie propozycją w sprawie zjednoczenia Niemiec. W dokumencie tym nie ma propozycji w sprawie wolnych wyborów.

Macmillan twierdził, że konferencja przedstawiła tylko jedną propozycję w sprawie zjednoczenia Niemiec, a mianowicie „plan Edena”, i że konferencja nie otrzymała punktu widzenia rządu radzieckiego na ten problem.

Stwierdzając, że W. M. Molotow w swoim środkowym przemówieniu szczegółowo wyliczył swoje punkty widzenia, Macmillan zaproponował, by też jeszcze sformułować rozprawy „plan Edena”, który jego zdaniem może zaspokoić wszystkie żądania wysuwane przez rząd radziecki. Nie zgodził się on z oświadczeniem W. M. Molotowa, że propozycja trzech mocarstw zachodnich nie uwzględnia dylektym rządów, by zjednoczenie Niemiec drugą wolnych wyborów było zrealizowane w sposób odpowiadający interesom narodu niemieckiego i wymogami bezpieczeństwa zbiorowego.

Macmillan oświadczył, że według niego istnieją trzy kryteria, którym powinien odpowiadać plan zjednoczenia Niemiec. Kryteria te są następujące: po pierwsze, zjednoczenie powinno być dokonane szybko, po wtó-

strój dokument z propozycjami, przynależą do rozważenia. Mianem możność zbadania dokumentu bardzo dokładnie. I jeśli zrozumiałem go dobrze, to wychodzi o z założenia, że w chwili obecnej — cytując — „niemiecki podział wyczerpał możliwości życia w jednolitym państwie”. Dokument ten nie mówi o tym, jak można dać Niemcom taką możliwość. Pan Molotow jak gdyby pogodził się z tym i niezależnie od wartości jego propozycji nie jest on w żadnym razie propozycją w sprawie zjednoczenia Niemiec. W dokumencie tym nie ma propozycji w sprawie wolnych wyborów.

Macmillan twierdził, że konferencja przedstawiła tylko jedną propozycję w sprawie zjednoczenia Niemiec, a mianowicie „plan Edena”, i że konferencja nie otrzymała punktu widzenia rządu radzieckiego na ten problem.

Stwierdzając, że W. M. Molotow w swoim środkowym przemówieniu szczegółowo wyliczył swoje punkty widzenia, Macmillan zaproponował, by też jeszcze sformułować rozprawy „plan Edena”, który jego zdaniem może zaspokoić wszystkie żądania wysuwane przez rząd radziecki. Nie zgodził się on z oświadczeniem W. M. Molotowa, że propozycja trzech mocarstw zachodnich nie uwzględnia dylektym rządów, by zjednoczenie Niemiec drugą wolnych wyborów było zrealizowane w sposób odpowiadający interesom narodu niemieckiego i wymogami bezpieczeństwa zbiorowego.

Macmillan oświadczył, że według niego istnieją trzy kryteria, którym powinien odpowiadać plan zjednoczenia Niemiec. Kryteria te są następujące: po pierwsze, zjednoczenie powinno być dokonane szybko, po wtó-

Delegacja gospodarcza Burmy opuściła Polskę

3 bm. opuściła Polskę delegacja gospodarcza Burmy z wiceministrem U Ba Tun na czele, zjeżdżając na lotnisku przez wiceamin. Handu Zagr. T. Kropczyńskiego i wyższych urzędników MHW.

Goście oświadczyli, że po powrocie do kraju przeląd do Głównego Instytutu Górniczego w Sztalagrodzie odpowiednie ilości proktów węgla burmańskiego w celu przeprowadzenia badań przez nasz Instytut oraz dokonania klasyfikacji tego węgla.

Przed wyjazdem z Polski przewodniczący delegacji, wiceamin. U Ba Tun poinformował przedstawicieli PAP o wynikach 3-dniowego pobytu w Polsce.

Wicemin. U Ba Tun oświadczył m. in., iż delegacja interesowała się wielokrotnie polskimi maszynami i sprzętem górniczym. Mimo stosunkowo krótkiego czasu, goście burmańscy zdążyli się przekonać, że sprzęt ten produkowany w Polsce w dużych ilościach, może być z powodzeniem wykorzystany w górnictwie Burmy.

Mówiąc o wrażeniach odniezionych w czasie pobytu w naszym kraju, przewodniczący delegacji gospodarczej Burmy oświadczył, iż jest zadowolony z budową gospodarczą Burmy, m. in. w budownictwie mieszkaniowym.

Chemicy polscy w ZSRR zwiedzili elektrownię atomową

MOSKWA (PAP). Po 3-tygodniowym pobycie opuściła Zw. Radzieckich udając się 2 bm. w drogę powrotną do kraju delegacja wyższych urzędników min. przemysłu chemicznego PRL z min. Rumiatkin na czele.

W przedzielny wyjazd członkowie delegacji zwiedzili elektrownię atomową Akademii Nauk ZSRR.

Delegacja lekarzy na kongres w Rio de Janeiro

Na Międzynarodowy Kongres Alergologów (choroby uczuleniowe) wyjechała do Rio de Janeiro delegacja PAN w składzie: członek Prezydium PAN Prof. L. Fleck oraz prof. Irena Lili-Szyszkiewicz.

Kongres, który będzie obradował od 6 do 13 listopada, poświęcony będzie omówieniu dorobku nauki światowej w dziedzinie zwalczania chorób alergicznych i usaleniu głównych kierunków wymagających pogłębienia badań.

Huta »Baldon« wykonała sześciolatkę

Załoga huty »Baldon« donosiła o zrealizowaniu planowych zadań w planie 6-letnim.

W latach 1950-55 załoga huty »Baldon« wykonała szereg poważnych osiągnięć w dziedzinie uruchomienia i opowania produkcji nowych wyrobów, dzięki którym przemyśle hutniczym, energetycznym i inne mogły uruchomić produkcję nowego sprzętu.

Walki na granicy izraelsko-egipskiej Poważne straty po obu stronach

LONDYN (PAP). W nocy z 2 na 3 bm. rozpoczęły się walki między jednostkami izraelskimi i egipskimi.

Według komunikatu radia izraelskiego, nadanego 3 bm. w godzinach popołudniowych, znaczne siły zbrojne izraelskie zaatakowały niewielki garnizon egipski w Sabha Wadi, który przetrwał całą noc i trwały w kierunku nadania komunikatu.

W wyniku walk wojska egipskie straciły według oceny egipskiego komunikatu o działaniach w strefie El Auja — 79 osób. Siły izraelskie komunikat egipski ocenia na 200 osób.

Komunikat egipski stwierdza również, że wojskom izraelskim udało się początkowo zająć część terytorium, na którym stacjonował garnizon egipski, jednakże w wyniku kontrataku wojsk egipskich miejscowość Sabha została odbita.

PAPY (PAP). W nocy z 2 na 3 bm. jednostka wojskowa Izraela zaatakowała posterunek egipski w strefie demilitaryzowanej, na granicy izraelsko-egipskiej.

Straty strony egipskiej w tym starciu wyniosły 50 zabitych, w tym 2 oficerów, 40 żołnierzy egipskich zostało rannych, Strona izraelska straciła 48 zabitych i 13 rannych.

Po dokonaniu napadu jednostka Izraela wycofała się na swoje terytorium.

10-lecie ruchu społecznie postępowego katolików w Polsce

Międzynarodowe spotkanie w Warszawie

3 bm. zakończyło się w Warszawie polskie dziesiąte katolickich i chrześcijańskich, zorganizowane z okazji uroczystych obchodów 10-lecia ruchu społecznie postępowego katolików w Polsce.

Uczestniczący 4-dniowych obrad, w których brał udział zagraniczny działacz katolicki i chrześcijański, wysłuchali trzech referatów: W. Kętrzyńskiego nt. „10 lat doświadczeń Kościoła Katolickiego w Polsce Ludowej”, ks. prof. J. Kollera nt. „Przeobrażenia w katolicyzmie polskim lat ostatnich”, oraz poła D. Horodyńskiego nt. „Rola chrześcijan w obronie pokoju i współpracy międzynarodowej”.

Nad referatami rozwinęła się dyskusja, w której goło zabrano kilkadziesiąt mówców. Uczestnicy dyskusji wiele uwagi poświę

